

ГОРАТА ОЩЕ НЕ ЛИСТИЛА

Гората още не листила
и кацна птичка подранила. . .
Отъ клонъ на клонъ подскача, пѣе
и тихо букитѣ люлѣе.

Отъ тая чудна пѣсенчица
поникна първата тревица,
закука сиво кукувиче
и цѣвна здравецъ и кокиче.

Момитѣ отъ листа и клони
увиха пролѣтни корони,
а още въ ранина децата
запѣха съ коса въвъ гората.

И. Стубелъ

ВЕСЕЛА ПРОЛѢТЬ

Пролѣтъ чудна, пролѣтъ мила,
пакъ си рано подранила!

Съ росни китки на коситѣ
прѣскашъ слънце изъ горитѣ.

Дето минешъ, дето стжпишъ,
пламъци отъ злато рѣсишъ.

Сутринъ рано изъ полята
пълнишъ съ ароматъ цвѣтята

и засмѣна изъ горитѣ
пѣешъ пѣсни гласовити.

Пролѣтъ чудна, пролѣтъ мила,
пакъ си рано подранила

съ пѣсень сладка на устата
да ни веселишъ сърдцата.

Георги Хрусановъ

МАРТЕНИЧКА

Ластовичко бърза,
на ти мартеничка,
мамка ми я върза,
че съмъ най-добричка.

Мамка ми я даде
и така ми рече:
— Въ роснитѣ ливади
иде пролѣтъ вече.

Ти си най-мъничка,
но си сладкодумна —
на ти мартеничка,
че да бждешъ умна.

Да растешъ засмѣна
като цвѣтъ въ градина,
бѣла и червена
цѣлата година.

Ластовичко бърза,
кацни на земята,
азъ да ти я вържа
леко на крилцата.

Атанасъ Душковъ